

havde stillet til § 2, men dette var nu forkastet, og som Folge deraf vilde han ikke holde paa sit Forslag til § 3. Da var der 2 andre ærede Rigsdagsmænd, der med Lynets Hurtighed indsaae, hvorledes Afslutningsvaesenet i det foregaaende Dieblisk var blevet misbrugt; den ene var Rigsdagsmanden for Børgense (Jespersen: Nel), som, forunderligt nok, havde været med at forlange Afslutning, og den anden var Rigsdagsmanden for Nykjøbing paa Fælster; de optog næmliq dette Ændringsforslag til § 3, som afgang af det allerede forfaste Ændringsforslag til § 2, og det blev som Folge deraf sat under Forhandling og Afstemning; Rigsdagsmanden fra Langeland fik Leilighed til at udtale sig derover, og, uagtet man nu meget beklagede, at Hovedforslaget til § 2 var forkastet, uden hvilket Forslaget til § 3 i Grunden ikke kunde tænkes, blev man enig om at antage Forslaget til § 3, idet man ansaae det for en Selvfølge, at det Forslag til § 2, som man ved at forlange Afslutning havde forhindret fra at blive vedtaget, igjen vilde blive stillet ved 3die Behandling og der gaae igjennem. Man indsaae altsaa under Forhandlingen af § 3, at man havde gjort megen Urret i at forfaste et Ændringsforslag til § 2, som man, inden man var kommen ud af § 3, indsaae at være saa nødvendig, at det vilde blive stillet ved 3die Behandling og der blive antaget. Det forekommer mig at være et af de meest flaaende Beviser paa, at Afslutningsvaesenet er blevet misbrugt her paa Rigsdagen, misbrugt saaledes, at man har forkastet et Forslag til § 2, og ved § 3 har seet sig nødsaget til at betragte det, som om det ikke var forkastet, betragte det som en Selvfølge, at det maatte vedtages ved 3die Behandling. Naar jeg har fremhævet dette, anseer jeg det ikke for nødvendigt at fremhæve flere lignende Begivenheder, flere lignende, hvad jeg kalder, Misbrug af Afslutningsretten, og er derfor fuldkommen enig med mig selv om, at den ærede Rigsdagsmand fra Veile har gjort en god Gjerning ved idag at fremkomme med et Forslag, der ligefrem er beregnet paa at gjøre dette Afslutningsvaesen endnu vanffelligere, end det hidtil har været. Jeg skal da ikke opholde mig ved andre Grunde

til at fremhæve det Samme, uagtet der vistnok var en heel Deel at sige om, hvorledes dette Afslutningsvaesen er brugt, og, navnlig, hvis vi i sin Tid maatte faae en mindre dygtig og mindre uafhængig Formand, end vi for Dieblisset have, vilde kunne bruges til at nedsette Formandens Indskydelse og Anseelse i Forsamlingen, Noget, som jeg vilde anseefor en af de største Ulykker, der kunde times Rigsdagen, og som en Folge deraf skal jeg, idet jeg sætter mig, paany og paa det meest indtrængende anbefale den ærede Rigsdagsmands Forslag til Antagelse.

Formanden: Der er begjert Afslutning af Forhandlingerne af følgende Medlemmer: Jespersen, Frølund, Høier, Wilkens, Gottlob, Gram, N. Pedersen, Heggelund, Wegener, Steen, L. Hansen, Schack, Stau og Fuglede.

Det vedtoges derpaa med 44 Stemmer mod 22, at Afslutning skulde finde Sted.

Det fattes derpaa under Afstemning, om det af Rigsdagsmanden for Veile Amts 5te Valgkreds (With) gjorde Forslag skulde nyde Fremme. Afstemningen over dette Spørgsmaal var begjert foretagen ved Navneopraab af J. A. Hansen, B. Christensen, Sidenius, Jngstrup, L. Schøler, Winther, Spandet, Hækkerup, Alberti, Boisen, la Cour og Frølund, og gav, som det af nedenstaaende Liste vil sees, det Resultat, at det med 41 Stemmer mod 40 vedtoges, at Forslaget skulde nyde Fremme.

Ja.

Linnemann.	Schiott.
Ukting.	Simonsen.
Krieger.	Stau.
Lykke.	Steen.
Madvig.	Timm.
Monrad.	Wegener.
Mourier.	Wilkens.
Neergaard.	With.
Nlesen.	Barfod.
Nstermann.	Bardenfleth.
Otterstrøm.	Black.
Ottesen.	Clausen.
Pedersen, B.	Fenger.
Poulsen, C. N.	Fuglede.
Raben.	Gottlob.
Rothe.	Gram.
Schack.	Hall.